

اثربخشی آموزش امیددرمانی بر توانمندی‌های رفتاری مراجعین مبتلا به افسرده‌خویی در شهر سمنان

فرنوش ایروانی

کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش امیددرمانی بر توانمندی‌های رفتاری مراجعین مبتلا به افسرده‌خویی در شهر سمنان انجام شد. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مراجعه‌کنندگان به بخش اعصاب و روان بیمارستان کوثر شهر سمنان در تابستان ۹۵ بود. نمونه پژوهش شامل ۴۰ نفر بود که به‌صورت در دسترس انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه کنترل و گواه تقسیم شدند و گروه کنترل در معرض برنامه امید درمانی طی ۸ جلسه ۲ ساعته قرار گرفت و گروه گواه هیچ برنامه آموزشی دریافت نکرد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌های ارزش‌های فعال در عمل و آزمون میلون (۱۹۹۷) بود. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چند متغیره (مانکووا) تحلیل انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که آموزش امید درمانی بر توانمندی‌های رفتاری مراجعین مبتلا به افسرده‌خویی مؤثر است. همچنین آموزش امید درمانی بر توانمندی‌های بخشش، تواضع و فروتنی، آینده‌نگری و خود نظم دهی مراجعین مبتلا به افسرده‌خویی مؤثر است. بنابراین می‌توان از آموزش امید درمانی جهت توانمندسازی‌های رفتاری افراد مبتلا به افسرده‌خویی بهره جست.

واژه‌های کلیدی: امید درمانی، توانمندی رفتاری، افسرده‌خویی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۷۶-۱۶۵